

Dopisi.

Iz Maribora. (O zadevah naše čitavnice.) V nedeljo 12. julija ob 7. uri zvečer bode v naši čitavnici glavni zbor, v katerem se račun položi, ter po naših pravilih izvoli novi odbor za prihodnje leto.

Odbor čitavniški.

Iz Maribora 5. julija. Danes se je začela tisočletnica cerkvena sv. apostolov slovanskih Cirila in Metoda. Razlaga se danes po vseh cerkvah cele lavantinske škofije, kako sta ss. brata naše očete pred tisoč leti učila krščansko vero v slovenskem jeziku, nam poslovenila sv. pismo, mešne knjige in druge cerkvene bukve, kako sta od sosednih nemških duhovnikov samo zatega del, ker sta v slovenskem jeziku učila, bila krivo tožena, in sta dvakrat morala iti v Rim se zagovarjat. Praznovanje biva celo osmino in je prav pohlevno brez vsega hrupa in šuma, nanjč sv. evangelj se ne poje po slovenski, kakor se zgodi indi. V boljše razumenje te svečanosti in v spešnišo pobožnost se prodaja mala knjižica, ki ima prav lepo podobo ss. Cirila in Metoda, četverne molitve, eno pesem in pa braterno ss. Cirila in Metoda, ki so jo rajniki Slomšek vpeljali v ta namen, da bi se pravoslavni in katoliški kristjani zopet zedinili. Razprodalo se je hipoma 6000 teh knjižic, tako, da so hitro jih več začeli tiskati. Nadjamo se, da pri drugem tisku bodo se popravile tiskarske pomote, ki so se vrinile v knjižico, in da se bo nektera zgodovinska stvar jasnejše postavila, in tako prostemu kmetiču ne dalo kar si bodi. — Tudi za narodno svečanost 3. dne avgusta mesca se pripravljamo kolikor je ravno mogoče. Se vé da ravno v tej reči nam velja denar in pa pevska moč kot glavni faktor. Ko pride politično dovoljenje, ki ga pričakujemo vsaki dan, se bodo vstopni listki za to svečanost razposlali.

Iz Haloz na Štaj. R. B. — Včeraj, 2. malega srpna, smo pri sv. Barbari v Halozah imeli duhovskopastirski shod, kjer se je 22 duhovnikov prav prijazno in svobodno pogovarjalo o naloženih predmetih. Proti koncu obeda je neki vrli, z dušo in telesom naši župnik nagovoril v prilični besedi častite goste, da bi stvarno pomogli svetečnost Cirilove in Metodove tisočletnice poslati, kar se je tako močno sevsema narodnih src doteknilo, da smo v malo hipih nabrali za imenovano svetečnost 57 goldinarjev; podarili so po 5 goldinarjev: častiti gg.: Mlinarič Jožef, Stranjščak Davorin, Bezjak France, župnik pri sv. Marku niže Ptuja, Graber Mihael, Petanjek Levoslav, kaplan pri sv. Trojici, Reisp Ivan, kaplan pri sv. Marku, Trampuš Ivan, Simončič Ivan, kaplan pri sv. Margeti niže Ptuja; Vrbnjak Jožef, kaplan pri Veliki nedelji, Arnoš France, Raičev Bož.; po goldinarji: Blažič Nikola, župnik pri sv. Margeti, Ornik Jakob, župnik na Vidmu. Drugi navzočni gospodje pa so že v Ptuj plačali. Zahvalilo se je iskreno v imenu odborovem za djansko domoljubnost, kar je gromoviti „živio“ sprevaljal. Odtod se jasno razvidi, kako je naše razumništvo ne samo do žepa, temoč tudi, kadar je treba, v žep segniti, povse naško. Slava našim haložkim in obližnjim rodoljubom. Edini duh, enaka iskrenost, vse za dom in rod! — Pri tej priliki je tudi pristopil častiti g. Petanjek Levoslav kakor osnoveatelj k „Slovenski matici.“ Naprej, naprej!

Iz Gorice. Program velike besede 12. dne t. m. v čitavnici naši v spomin začetka omike med Slovenci po kršanstvu in narodnem pismenstvu pred 1800, oziroma 1000 leti je prav mično sestavljen. Obsega 12 predmetov, ako se ne dodá morebiti še kaj. Le-ta je: Pozdrav gostom, „Pozdrav Gorici“, „Na jezeru“, pesem Vilharjeva, Godovni govor, govoril bode dr. J. Tonkli, „Ss.

Ciril in Metod“, Potpourri za glasovir iz slov. napevov zl. in igr. dr. Pomp. Polenčič, „Luna“ besede Praprotnikove, napev Vavken-ov, „Stari in novi duh“ (iz „Napreja“) pes. M. Vilharja, dekl. gosp. Toman, „Pevec“ besede Krek-ove, „Belizar“, fantazija za glasovir, zl. Gloria, igr. gospodična Mat. Budal-ova, „Ne udajmo se“, napev Vilharjev, „Junak“, „Naprej“. Pela bota pesmi zbor goriški in vipavski. — Slovesnost se začne s peto sv. mašo in pridigo na Kostanjovci ob 10. uri dopoldne.

Iz okolice goriške 4. julija. Slišimo, da po Laškem, Furlanskem in Primorskem grozdje močno črni, tudi okoli Gorice, v dolnji Ipavi pri Dornbergu in Rihenbergu tožijo, da jim žuga trtna bolezen.

Iz Jelšan. J. J. — Naj naznanijo „Novice“ žalostno prigodbo, ktera se je nedavno v naši okolici pripetila. Neki 8 let star otrok je svojega mlajšega okoli 4 leta starega brata s puško ustrelil, ki je pri tej priči dušo izpustil. Kako se je to zgodilo, ni še na drobno znano. — Letina nam je v naših krajih dosihmal precej po volji; da nas Bog le zanaprej kake uime obvaruje? Vina tudi obilo kaže. — Od goveje kuge se pri nas, hvala Bogu, še celó nič ne sliši.

Iz Postojne. Poslednji potniki, ki so nas 29. junija v god sv. Petra in Pavla za zabave voljo obiskali, so pač našli lepše vreme memo unih, ki so bili binčnošni pondeljek tukaj. Veliko število jih je bilo skupaj, ki so jih vozovlaki pripeljali od Dunaja, Siska, Ljubljane in Trsta; obilno čez tisoč jih je obiskalo našo deleč slovečo jamo. Jama je bila skoraj toliko razsvitljena, kakor prejšni pot, na Lepem vidu ali Belvederu pa se je ta pot zopet poskušala električna luč; domača glasbina družba se je na Plesišču dobro obnašala s svojo umetnostjo, glasbini oddelek 23. lovske čete, ki je došel iz Gorice, pa se je deloma tudi skazoval na Plesišču, največ pa na kolodvoru. Nekteri so se sicer bali, da bi se ne naredile kake zdražbe, če bi se slišali tudi kaki slovenski glasovi v vsej tej godbi; pa zdražbe se tudi ne rodijo, če jih kdo nalašč si ne umišlja in jih ne budi. Vendar so se slišale pri obeh glasbinah družbah razne slovenske godbe, zlasti povsod že znani „Naprej“, vmes je šla tudi kaka madžarska in hrvaška; na pozni večer pa se je na kolodvoru oglasilo še petje slovenskih in ilirskih pesem, s katerimi se je ponašala mala družba sosednih planinskih pevcov. Vsi ti domači glasovi niso nič kalili radosti mnogih ptujih prišelcev; sej mar slovenski napevi so zadosti prijetni tudi ptujim ušesom, in tudi Dunajčani niso ravno toliko sovražni proti drugim avstrijskim narodnim glasom, kakor pa si nekteri Nedunajčani domišljujejo.

(Kon. prih.)

Iz Krškega 2. julija. P...č.n. — Letos se v domači deželi pogostoma od ognja sliši in bere; al tako urno, kakor v našem okraji menda ni še nadloga nadlogi sledila: Pogorelo je namreč v vasi „Kalce-Naklo“ 30. junija 10 hiš, in čez 12 ur 1. julija v vasi „Veliki Mrašev“ 39 hiš z družimi poslopji vred. Prvo vas je neki otrok z vžigavnimi klinčki zapalil; kdo pa drugo? se še za gotovo ne vé. Med pogorelci so bili žalibog! samo trije zavarovani! Sv. Florijan še zmiraj zastonj kliče hišne gospodarje v pogorelsko družbo. Revez je sploh vsak pogorelec; veliki reveži pa so posebno Mraševčanje, ker je toča, ko je 9. junija 10 vasi same cerkljanske fare pobila, tudi njih polje močno zadela. Pomagajte tedaj blagi dobrotniki nesrečnikom, in vsaj tistim, ki niso bili zanikerni in so imeli zavarovane svoje poslopja; vsaki še tako majhni darek bo hvaležno sprejet. — Trta pri nas prav lepo kaže; če kaka uima čez njo ne pride, bomo kaj dobro kapljico dober kup pili; oboje se bo životu pa tudi mošnjici dobro prileglo.

— Narodnost in domači jezik pri Polancih blizu hrvaške meje še kaj veljata; na njih se vidi národna noša in od njih se slišijo čisto lepe slovenske besede, — v krškem mestu pa, kjer se le pregovor: „mi smo mi, nam pač glihe ni“ sliši, gré pa skor vse le bolj na „tajč-pohrusten“, tako, da se ni bati, da bi se kaka národna naprava v tem stoletji pri nas doživela.

Iz Mehovega na Dolenskem 1. julija. — V tem, ko je po družih kantonih sém ter tjà goveja kuga ubogo živino davila, smo je mi v novomeškem kantonu dozdej, hvala Bogu, obvarovani bili. Imamo pa druge živinske sovražnike blizo nas, in ti so grdi volkovi, kateri iz Gorjanc lesem dohajajo, in so nam pretečeni teden nekoliko ovac požrli. *) Včeraj pa že pozno na večer gré Miha Lenarčič, eden prav umetnih poganskih lovcev, s svojo puško brž ko ne zajca čakati, pa namesti zajca je na kosmatega volka zadel in ga vstrelil. Tehtal je 66 funtov; kožo je obdržal žlahni gosp. Langer, meso pa je lovec Lenarčič po 25 krajc. funt prodajal in poprodal; pravijo, da rabi za zdravilo pri bolnih prešičih itd. — Pri nas je tolika suša, da nam vode za živali in ljudi zlo primanjkuje. Česplje so v naših hribih letos polne; trta nam tudi obilno vinca obeta, pa se eni bojé, da bi utegnil biti enak 35-garju. Z Bogom!

J. O. Lepstanski.

Iz Ribnice. (Odgovor J. Ribniškega.) V 12. listu „Učit. Tovarša“ omenjeni pevec angležkih in francoskih gledišč se imenuje Jakob Ilc, po domače Antonovcov Jakob, rojen od kmetiških starišev v Gorenji vasi poleg Ribnice hiš. št. 22. O njem se pripoveduje, da je bil še kot deček zapustil svojo domačijo, precej ko je tukajšno šolo dovršil ter šel v Zagreb se kupčijstva učiti. Od tam se je bil podal v Gradec v neko štacuno. Bil je pozneje na Dunaji, kjer se je soznanil z nekimi pevci, s katerimi je potoval pevaje po svetu. Pel je Ilc neki več let v francoskih kazališčih, in nazadnje se je bil ustanovil v Londonu na Angležkem, od kodar je o binkošti domú prišel. Mož je kakih 50 let star, in sicer trdnega života, samo da revež sicer drugač boleha.

Iz Komende pri Kamniku 5. julija. Č.... — Včeraj nas je zadela tista velika nesreča, ktera je tudi že marsikje drugod — kakor „Novice“ naznanjajo, ljudi tako rekoč na beraško palico spravila. Ob 3. popoldne so se privlekli čez cerkljanske hribe črno-sivi oblaki proti komenski fari. Začelo je grometi in šumeti, da je bilo groza! Koj se vlije huda ploha in med tem se vsuje toča, ki je strašno razsajala in pokončala lepe naše poljske pridelke, da se Bog usmili! Nevihta s točo je skoro celo uro trpela in razširila se je od Cerkljan do Komende in od tod še proti Vodici in Mengšu, kjer je nek še huje razsajala in popolnoma vse potolkla. Res, da rež so tū pa tam že poželi, al vendar je je bilo še veliko zunaj. Pšenica in drugi pridelki so pa strašno izmlačeni. Bodi Bogu potoženo!

Iz Ljubljane. Sejm ljubljanski, ki ga imenujemo češnjevej sejm, se je letos prav slabo obnesel. Bilo je celó malo ljudi, tedaj tudi malo barantije. Češinj pa je naša dežela rodila letos sila veliko, in tako izvrstno lepe smo vidili teden za tednom na trgu, da so se čudili ptujci, ki še toliko tako lepih češinj niso vidili nikjer.

— Naši štacunarji, ki prodajajo špecerijsko blago, od nedelje naprej ne bojo več ob nedeljah in praznikih popoldne in zvečer imeli štacun odprtih. Prav tako.

*) V črnomaljskem kantonu so letos volkovi že dokaj ovac porabili, pa jih grabijo še zdaj skor vsaki dan. Vred.

— V imeniku tistih gospodarjev, ki so kmetijskega blaga poslali v izložbo hamburško, nahajamo iz Kranjskega zopet le edinega našega g. Terpinca, predsednika kmetijske družbe.

— Ravnokar je nevtrudljivi delavec na polji šolskem naš gosp. Andrej Praprotnik, izdal 2. zvezek s podobnicami svoje knjižice pod naslovom: „Darek pridni mladosti“. Več o tej mični šolski knjižici drugi pot.

— Slavni gosp. Fr. Metelko je ustanovil 6 daril po 50 gold. na leto za učitelje ljudskih šol na kmetih, ki se lepo obnašajo in so marljivi v svojem poklicu, pa še posebno pridno obdelujejo slovenščino in sadjorejo v šoli. Te darila so letos dobili ti-le gg. učitelji: Jakob Mencinger v Gorjah, Matevž Močnik v Kamniku, Peter Cebin v Račjem, Matija Japel v Blagovici, Janez Trojar v Logatcu in France Govekar na Igu. — Tako naznanja „Učit. Tovarš.“

— V Egerjevi tiskarnici se je natisnilo 1000 Hermanovih, v „Naprej-i“ na slovenski jezik prestavljenih govorov (v deželni graškem zboru) in 1000 taci, da imajo poleg prestave tudi izvirno besedo. To se je zgodilo po naročilu štajarskih rodoljubov, ki želé ta slavni govor po Štajarskem razširiti.

— Dr. Maly, c. k. okrajni zdravnik v Černomlju, pride za c. k. okrajnega zdravnika v Ljubljano, na mesto njegovo pa dr. Pustotnik, bivši sekundari v bolnišnici na Dunaji.

— (Póberki iz različnih časnikov in bukev.) Že zopet vidimo, da moramo „poberčico“ odpreti v „Novicah“. „Laib. Zeitg.“ je prinesla v svojem 147. listu s podpisom „Einer für Viele“ poslanico, ktera mojstruje „Naprej-a“ in „Novice“, da sta si „predrznila“ gospod županove govore v Idrii v resen prevdarek vzeti, kakor se mora vsak očiten govor v prevdarek vzeti, ki ga govori kaka veljavna oseba. Pisatelj pri tej priliki o neki „vermittelungu“ in „versöhnungu des künstlich erzeugten und künstlich genährten Nationalitäten-Haders“ tiste znane variacije gode, ki se že gnjusijo vsakemu poštenemu človeku. Ker gosp. župan sam najbolje vé, kaj je o tem „Hader-u“ prinesel 221. list lanskega „Wanderer-ja“ in pa 115. list letošnje „Laib. Zeitg.“, se tedaj njemu na ljubo ne spuščamo v to, kar je „der besonnenen Bevölkerung Laibachs“, to je, tistim, ki danes ne pozabijo, kar so včeraj brali, le predobro znano. Tudi se nam ne ljubi svoje glave ubijati, da bi odgovorili tistemu „Einem“; zato „poslanici“ njegovi pošljemo le, kar je ravnokar prinesla „Drau-Post“, ktera med drugim pravi, da so nekteri časniki, kateri v eno mer „mit Trompeten und Pauken verkünden, dass das Vaterland in Gefahr sei, weil auch die slavischen Völker sich an dem Borne der Constitution erfrischen wollen“, in nadaljuje tako-le: „Es hätte nie einen Nationalitätenstreit gegeben, wenn es nicht Blätter gebe, deren Redacteurs nach dem verdächtigen Ruhme von Nationalitätenknikern haschen, um so im Durcheinander einer Partei zu dienen, welche der freiheitlichen Entwicklung nicht günstig ist.“ Naši dveletni „poberki“ kažejo, kdo so pri nas ti „trompetarji.“ — V št. 148. „Tagespošte“ piše dopisun iz Ljubljane: „Es sei vielfach aufgefallen, als am 29. v. M. an der Pforte der St. Peterskirche bei der Feier des Kirchenpatrones zwei blaurothweisse Fahnen angebracht wurden. Es fiel schon deshalb auf, weil Heilige Kosmopoliten sind und sich in ihrem Leben gewiss nie mit Nationalitätspolitik befassen haben.“ Čeravno pisunu, ki le okoli cerkve hodi, v cerkev pa ne gré, ne verjamemo, da je „legendo“ svetnikov kdaj tako bral, da bi vedil, da svetniki so bili kosmopoliti, ga vendar o tem nočemo drezati. Predmet našega pretresa je le prvi stavek. Da

res: „es muss vielfach auffallen“, da je dopisun pred vratmi šenpeterske cerkve vgladal, česar noben človek zapazil ni in tudi zapaziti ni mogel. Postavljen je bil med 6 smrečicami slavolok, nad njim in po smrečicah je vihralo ne dvoje, temuč 16 banderic, med katerimi pa ni bilo ne enega modro-rudeče-belega, kakoršnih je ljubeznjivi dopisun vidil dvoje, ki ste ga tako „vielfach auffallend“ v oči bodle. Menda je preskrbnemu gospodu samega hrepenenja, da bi kaj denunciral, kri v možgane zašla, da je vse narobe vidil. Tudi ni bilo med vsemi 16 banderci nobenega slovensko-národnega: belomodro-rudečega, kar je celemu svetu dovolj jasen dokaz, da pri okinčanju cerkvenega vhoda ni nikdo politiziral, kakor edini dopisun, kteremu se pa v politiki že tako glava meša, da bo „Tagespost“, ako mu slovesa ne dá, še v „Lügenpost“ prekrstil. — Da nobena dežela v Avstrii naši nima takih zaničljivih pisunov kakor naša, pokazala je „Triesterca“ te dni zopet prav očitno. Tudi Čehi in drugi Slovani imajo gadjih pisunov dovelj v domačih in dunajskih časnikih; al nikdar nikoli še nismo brali, da bi se kateri korespondent kakor „ljublanski“, veselil nad tem, da ima kak vrednik tiskarno pravdo in da zavoljo tega utegne jenjati časnik ta ali uni! „Solche edle Männer habet nur ihr in der Partei der „Einträchtigen“, nam je te dni rekel nek pošten Nemec.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Državni zbor, komaj se je začel, že praznuje in bode praznoval, kakor se sliši, do 15. t. m. — Predsednik zbornice poslancev je tistim gosp. poslancem iz Českega, ki so protest poslali državnemu zboru, 26. dne p. m. pisal pismo, naj pridejo do 10. julija v zbor, če ne, zgubijo svoje poslanstvo. Po pismu, ki so ga pisali državnemu zboru, težko da pridejo v zbor. — Gotovo je, da ostane pri tem, da velika izložba (razstava) obrtnijskih izdelkov in poljedelskih pridelkov na Dunaji bode leta 1866, čeravno je za leto 1867 napovedana enaka izložba v Parizu. — Ker lakota žuga ogerski deželi, je Njih Veličanstvo cesar ukazal, naj se začno nekatere velike stavbe in zidarije, pri katerih si ubogi ljudje morejo kruha zaslužiti; zato je že zdaj iz državne kase odločenih 500.000 gold., pa pride še več pomoči pozneje. — V prvih 3 mescih letošnjega leta se je v našem cesarstvu zopet veliko tobaka popuhalo in ponoslalo; prodalo se ga je namreč za 13 milijonov in 17.383 gold., tedaj za 291.010 gld. več kot lani v tem času. — Mestni odbor na Reki je sklenil 1. dne t. m., da se zahvalnica pokloni Njih Veličanstvu kralju, svetlemu banu in sl. dvorni kancelarii, ker je odobrena železnica od Zemuna do Reke in pa cesta od Št. Petra na Reko. Za jugoslavensko akademijo darovalo se je 2000 gold. — V Pragi je dr. Belsky, dozdej podžupan, izvoljen za mestnega župana, za podžupana pa trgovec z lesom gosp. Dietrich. — Dokaj je dandanašnji tiskarnih pravi in družih njim enacih; zadela je taka pravda poslednji čas tudi svetlega kneza Thurn-Taxis-a v Pragi, ki je kot predsednik neke podružnice kmetijske, v očitnem zboru oistro zagovoril zoper neki ukaz c. kr. deželnega poglavarstva, in je zavoljo tega bil tožen od c. k. pravdnika; c. k. sodnija ga ni krivega spoznala; al c. k. pravdnik je tožil dalje pri c. k. deželni nadsodni; ta ga obsodi za 14 dni v zapor, in c. k. najviša sodnija dunajska potrdila je to rabsodbo. — Gosp. Svetolik Lazarevič, vrli srbski rodoljub v Novem Sadu, dobil je dovoljenje, da odpre knjigarno. Novosadski listi hvalijo ga enoglasno, da je vreden vse podpore. — Madjarski list „Kornuk“ ni za-

dovoljen z volitvami v erdeljski deželni zbor; pravi, da so zmogli Rumuni in Saksonci. Kmali pride poziv iz Dunaja, da naj volijo poslance v državni zbor; tu se bo pokazalo, ktera stranka premaguje. — Po kugi vrančni zavoljo strašne suše na Ogorskem je samo do 10. junija v mali Pečki poglino 550 kónj, 117 volov, 304 krav, 118 žebet, 941 ovác, 1111 prešičev; v veliki Pečki pa 2457 različnih živinčet; ovác še šteli niso, pa jih je móglo sila veliko biti, ker so cele vozove cerknjene drobnice domú vozili. — Goveja kuga tudi na Laškem divjá v papeževih deželah in na Napoljskem; samo na posestvu kneza Torlonija poginilo je 1200 glav. Na Napolitanskem, kjer so ljudje jedli meso bolne živine, kaže se kuga ljudska, koleri podobna. — Turinski čizmari (čevljarji) so naredili kralja Viktora Emanuela za velikega mojstra svojega ceha, zato, „ker je dobro naredil národno čizmo“. (Laška dežela ima podobno škorinj). Kralj jim je za to čast podaril zastavo z napisom: „Dar Nj. Vel. kralja talijanskega društvu turinskih čizmarskih mojstrov.“ — V vasi Reofalu poleg Gjura ubila je unidan strela nekega kmeta z ženo in detetom, ki so se vstopili pod hrast, da bi se silne toče ognili. Nov dokaz, kako nevarno je, se ob hudi uri vstopiti pod drevje. — Vse druge politične novice se še zmiraj skrivajo pred tem, kar se godí na Poljskem, ne toliko za tega voljo, da trpi krvavi boj še zmiram, ampak zavoljo tega, kaj bo odgovorila ruska vlada pismom angležke, francozke in avstrijske vlade, ki jih je prejela 27. junija „Berl. Börsenz.“ pravi, da ruska vlada ne bo nasprotovala, in zlasti zboru (kongresu) ne; vendar francozki časnikarji in angležki ne mislijo, da se bojo te homatije poravnale z lepo, ker ustajniki poljski niso zadovoljni s tem, česar omenjene tri vlade zahtevajo, oni hočejo samostojno Poljsko, kakor je bilo leta 1772. Časnikarji tedaj pravijo, da velika vojska bo gotovo, le to še ni gotovo, ali že letos ali še le prihodnje leto.

Loterijne srečke:

V Trstu 4. julija 1863: **70. 54. 36. 63. 10.**
Prihodnje srečkanje v Trstu bo 15. julija 1863.

Popravek. V pesmi „Vrednost žensk“, ki so prinesle poslednje „Novice“, naj se za vrstico „Stavi, zida....“ bere: „Vse drugač si spet želi“ „Danes kaj za prav itd.“

Kursi na Dunaji

8. julija 1863.

v novem denarji.

Deržavni zajemi ali posojila.		Druge obligacije z lotrijami.	
5% obligacija od leta 1859		Kreditni lozi po g. 100 . g.	133.10
v novem dnar. po 100 g. g.	72.80	4 1/2 % Teržaški lozi po 100 „	115.00
5% nar posojilo od l. 1854 „	81.60	5% Donavsko-parabrod-	
5% metalike „	76.35	ski po g. 100 „	91.00
4 1/2 % „ „	68.60	Knez Esterhazy. po g. 40 „	93.50
4% „ „	60.25	Knez Salmovi po g. 40 „	37.50
3% „ „	45.50	Knez Palfyovi po g. 40 „	37.25
2 1/2 % „ „	38.00	Knez Claryovi po g. 40 „	34.50
1% „ „	—	Knez St. Geniovi po g. 40 „	36.25
Obligacije zemlišn. odkupa.		Knez Windischgrätz. po g. 20 „	21.25
(po 100 gold.)		Grof Waldsteinovi po g. 20 „	22.50
5% doljno - avstrijske g.	87.50	Grof Keglevičevi po g. 10 „	14.75
5% ogerske „	75.60	Budimski . . . po g. 40 „	34.00
5% horvaške in slovanske „	74.25	Denarji.	
5% krajske, štajarske,		Cesarske krone . . . g.	15.20
koroške, istrijske . „	86.00	Cesarski cekini . . . „	5.28
Deržavni zajemi z lotrijami.		Napoleondori 20 (frankov) „	8.86
Zajem od leta 1860 . . . „	99.40	Souvraindori „	15.28
„ „ „ 1860 petink. „	99.60	Ruski imperiali . . . „	9.08
„ „ „ 1839 . . . „	153.75	Pruski Fridrikdori . . . „	9.29
„ „ „ 1839 petink. „	150.50	Angleški souvaindori . . „	11.13
5% narodni od leta 1854 „	95.50	Louisdori (nemški) . . . „	—
Dohodkine obl. iz Komo „	17.00	Srebro (ažijo) „	9.65